

Protokół z posiedzenia Rady Konsorcjum DARIAH-PL w dniu 16 października 2015 roku

Obecni członkowie Rady:

1. Prof. Aleksander Bursche (Uniwersytet Warszawski) – Przewodniczący Rady
2. Prof. Piotr Targowski (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu) – w zastępstwie za prof. Danutę Dziawgo
3. Dr Ksenia Gałuskina (Uniwersytet Śląski)
4. Dr Maciej Maryl (Instytut Badań Literackich PAN)
5. Dr Cezary Mazurek (Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe)
6. Dr Maciej Ogrodniczuk (Instytut Podstaw Informatyki PAN)
7. Prof. Adam Pawłowski (Uniwersytet Wrocławski)
8. Dr Marek Maziarz (Politechnika Wrocławska) – w zastępstwie za dr. inż. Macieja Piaseckiego
9. Prof. Andrzej Radomski (Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej)
10. Dr Jan Rybicki (Uniwersytet Jagielloński)
11. Mgr Jakub Szprot (Uniwersytet Warszawski)
12. Dr Maciej Szablewski (Biblioteka Narodowa) – w zastępstwie za Katarzynę Ślaską
13. Dr hab. Grażyna Wrona, prof. UP (Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN)
14. Dr hab. Maciej Eder (Instytut Języka Polskiego PAN) – w zastępstwie za mgr. Szymona Seweryna
15. Dr hab. Marek Słoń, prof. IH PAN (Instytut Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN) – w zastępstwie za dr hab. Tomasza Wiślicza
16. Mgr Ewa Wróblewska-Trochimiuk (Instytut Sławistyki PAN)
17. Mgr Małgorzata Rychlik (Uniwersytet Adama Mickiewicza)
18. Prof. Ewa Dahlig-Turek (Instytut Sztuki PAN)

Przedstawiciel Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie nie był obecny.

Protokół z posiedzenia Rady DARIAH-PL w dniu 16 października 2015 r.

Przewodniczący Rady, prof. A. Bursche przywitał wszystkich przybyłych i zarządził głosowanie nad przyjęciem protokołu z poprzedniego posiedzenia Rady – głosowali wszyscy uprawnieni do głosowania, jedna osoba wstrzymała się od głosu, pozostałe osoby były za przyjęciem protokołu. Następnie Przewodniczący przedstawił porządek obrad obecnego posiedzenia. Nie było uwag. Przewodniczący poprosił dr Karolinę Brylską, członka Zespołu UW ds. DARIAH, o przedstawienie w imieniu Rektora UW sprawozdania Koordynatora Konsorcjum za miniony kwartał.

K. Brylska wyszczególniła, iż w czasie przerwy wakacyjnej Zespół UW ds. DARIAH wspierał MNiSW w pracy nad aplikacją do DARIAH-ERIC, ta współpraca zakończyła się formalnym złożeniem aplikacji przez Polskę. Podczas przygotowań do polskiej akcesji na stanowisko National Coordinator wyznaczony został Jakub Szprot, pracownik UW, członek Rady i Zespołu UW ds. DARIAH. Uniwersytet Warszawski tym samym deklaruje wzięcie na siebie ciężaru finansowego, jaki wiąże się z pełnieniem tej funkcji. W minionym kwartale Zespół UW ds. DARIAH prowadził prace nad stroną konsorcjum (UW przygotowało stronę i zarządza nią, PCSS dostarcza domenę i adresy mailowe oraz obsługę poczty). Strona, po przedstawieniu uwag przez pozostałych konsorcjantów, zostanie uruchomiona lada dzień. W okresie wakacji biuro Konsorcjum przeniosło się do nowej siedziby, w którym dziś gościmy - biuro jest w pełni wyposażone, przestronne, świetnie odpowiada potrzebom Konsorcjum. K. Brylska poinformowała także o powstaniu Laboratorium Cyfrowego Humanistyki na UW - tworzy ją interdyscyplinarny zespół ekspertów z różnych wydziałów. Celem LaCH jest zacieśnienie współpracy w zakresie humanistyki cyfrowej pomiędzy różnymi jednostkami Uniwersytetu, co w dłuższej perspektywie przełoży się na znaczący wkład merytoryczny w prace grup roboczych Konsorcjum.

Następnie Przewodniczący poprosił o zabranie głosu dr. Dariusza Drewniaka, National Representative w DARIAH-ERIC. Dr Drewniak pogratulował dotychczasowych sukcesów Konsorcjum DARIAH-PL i wyraził nadzieję na godne reprezentowanie Polski w strukturach DARIAH-ERIC, a zwłaszcza w czasie zbliżającego się General Assembly w Berlinie, gdzie będzie głosowane przyjęcie polskiej kandydatury do struktur europejskich.

Prof. Bursche ponownie zabrał głos, w którym zaakcentował, iż nadrzędnym celem Konsorcjum jest obecnie wypracowanie długofalowej polityki. Zasugerował, że mogłoby to być przedmiotem podczas kolejnego spotkania wyjazdowego Konsorcjum, na przykład na

wiosnę. Przypomniął, że aktualnie Rada zaczyna powoływać grupy robocze, które nie mogą wchodzić w obszar dotychczas prowadzonych projektów, nie może być to także nawet najszerszej rozumiany projekt. Podkreślił także, że ze względu na rychłe przystąpienie Polski do DARIAH-ERIC, oczekiwane jest szybkie zaproponowanie grupy działającej na poziomie europejskim. Oczekują tego nasi europejscy partnerzy.

Przewodniczący przypomniał, że przy tworzeniu grup roboczych dobrze widziana jest jak najszersza współpraca interdyscyplinarna, zarówno w ramach Konsorcjum, jak i z instytucjami zewnętrznymi. Zwrócił także uwagę, aby poważnie traktować wszystkie rubryki wniosku o powołanie grupy roboczej. Szczególnie podkreślił, aby nie wpisywać finansowania grupy ze środków DARIAH-PL, których jeszcze nie ma. Przypomniął punkty z Regulaminu i Umowy Konsorcjum dotyczące powoływania i funkcjonowania grup roboczych, po czym otworzył dyskusję.

Dr Maciej Maryl zauważył, że nadal do końca nie wiemy, czym mają być grupy robocze. Ich ostateczny kształt będzie się formował w trakcie ich funkcjonowania. Obecne propozycje są zatem propozycjami testowymi, a ich powołanie jest odwracalne.

Dr Cezary Mazurek zaznaczył, że DARIAH-PL to Konsorcjum, w którym prowadzone są prace upowszechniające infrastrukturę cyfrową w humanistyce i sztuce. Przestrzegł przed skręcaniem w kierunku prowadzenia badań w tym obszarze.

Mgr Jakub Szprot zauważył, że pierwsze grupy robocze będą testowe, ale także wzorcowe dla następnych, więc powinny być jak najlepiej opisane i przemyślane.

Prof. Piotr Targowski zapytał, czy nie należałoby rozważyć dwustopniowego procesu tworzenia grup, tak aby dać więcej czasu dla innych konsorcjantów.

A.Burche odpowiedział, że Biuro Konsorcjum może od razu przesyłać wnioski do wszystkich konsorcjantów, gdy tylko wpłynie on do Przewodniczącego.

Dr Marek Maziarz zauważył, że w słowie DARIAH jest litera r, czyli research. Zapytał więc, czy w Konsorcjum nie będzie się prowadzić badań.

A.Bursche odpowiedział, że tu chodzi o tworzenie infrastruktury do badań.

P. Targowski zauważył, że w umowie jest zapis o niepodejmowaniu działań wewnątrzkonkurencyjnych, jak więc mają funkcjonować grupy robocze?

A.Bursche odpowiedział, że pola działania poszczególnych grup roboczych mogą na siebie zachodzić.

J. Szprot zauważył, że zgłoszenie grupy roboczej to ostatni etap jej powoływania (przed głosowaniem), pertraktacje nt. jej kształtu mają miejsce wcześniej. Zasugerował, aby pomyśleć o usprawnieniu kanałów komunikacyjnych, a nie o zmienianiu procedur.

A.Bursche dopowiedział, że strona internetowa DARIAH-PL będzie główną platformą komunikacyjną.

C. Mazurek dodał, że nadajemy sygnaturę DARIAH-PL pewnym projektom, a innym nie.

A.Bursche poprosił dr. Macieja Maryła o przedstawienie pierwszej propozycji grupy roboczej *Filologia cyfrowa*.

M. Maryl powiedział, że w proponowanej GR głównym celem jest stworzenie płaszczyzny do dyskusji nad projektami, których osią będzie filologia cyfrowa. Członkom GR zależy także na rozwijaniu współpracy z instytucjami europejskimi. Skład grupy nie jest przypadkowy – w mniejszym lub większym zakresie instytucje te zajmowały się już tą problematyką.

A.Bursche zauważył, że jego zdaniem to najpełniej uzasadniona propozycja GR ze wszystkich dziś rozpatrywanych. Poprosił jednak M. Maryła o zobowiązanie do uzupełnienia elementów formalnych przed publikacją wniosku na stronie. Dodał także, że prowadzenie badań w omawianym zakresie należy zamienić na wypracowanie infrastruktury lub narzędzi do badań. Zarekomendował powołanie tej grupy.

C. Mazurek zaproponował, aby zmienić czas trwania grupy z 30 lat na 3 do 5 lat.

Zapytał także, jaka jest różnica między grupami: *Filologia cyfrowa* oraz *Metody i narzędzia lingwistycznej analizy tekstu*.

Przewodniczący zasugerował, aby był to przedmiotem dyskusji w dalszej części obrad.

M. Maryl odpowiedział, że wniosek zostanie odpowiednio uzupełniony, a badania zamienione na infrastrukturę do badań.

Prof. Adam Pawłowski zwrócił uwagę, że, obserwując, jak biegną dziś projekty clarinowe, wytworzenie narzędzi do badań kosztuje dziś przez lata, także po zakończeniu projektu. Dodał też, że infrastruktura nie jest środkiem trwałym.

A.Bursche zaproponował stworzenie osobnego strumienia finansowania naszej infrastruktury, gdyż nie ma ona formy rzeczowej, tylko elektroniczną.

C. Mazurek odnotował, że w Europie mówi się o e-infrastrukturze i że ma ona określone regulacje.

Przewodniczący zarządził głosowanie nad powołaniem grupy roboczej *Filologia cyfrowa*. W głosowaniu tajnym udział wzięli wszyscy obecni uprawnieni do głosowania (18 osób). 15 głosów było za, 2 przeciw, 1 wstrzymujący się. Rada powołała grupę roboczą *Filologia cyfrowa*. Następnie Przewodniczący poprosił dr. Macieja Ogrodniczuka o przedstawienie propozycji powołania grupy roboczej *Korpusy językowe i narzędzia korpusowe dla polszczyzny (NKJP 2.0)*.

M. Ogrodniczuk na wstępie odniósł się do finansowania grupy, w której wniosku o powołanie zostało zapisane m.in. finansowanie ze środków DARIAH-PL. Założenie było takie, że w ten lub w inny sposób Konsorcjum w przyszłości będzie ubiegać się o środki. Być może DARIAH-PL jest kandydatem do wpisania na polską mapę drogową. Ponadto podkreślił, że celem działania grupy ma być tworzenie infrastruktury, narzędzi i metod niepowielających dotychczasowych prac, przyznał że sformułowanie Narodowy Korpus Języka Polskiego 2.0 pojawiające się w tytule może być niezbyt fortunne i wprowadzać w błąd o chęci kontynuowania istniejącego już projektu.

A.Bursche powiedział, że tak właśnie to interpretuje, że jego wątpliwość dotyczy tego, że tworzymy korpus, a nie tworzymy infrastruktury.

M. Ogrodniczuk: odpowiedział, że z zadań, które zostały wymienione we wniosku wynika, że trudno tu mówić o projekcie, gdyż korpusy są z różnych okresów. Celem jest wypracowanie spójnych danych dla różnych korpusów. Najistotniejsze zaś jest nawiązanie współpracy między wszystkimi, którzy pracują przy różnych korpusach.

A.Bursche podzielił się drugą wątpliwością, czy aby przedstawiona propozycja nie wchodzi za bardzo w zakres projektu CLARIN. Zauważył, że Konsorcjum nie może wspierać projektu, który jest w ramach innego konsorcjum.

A. Pawłowski powiedział, że jeśli chodzi o korpus NKJP w pierwszej wersji, to w ramach CLARIN zadania były ściśle infrastrukturalne. Ta druga wersja jest wejściem w inną epokę, nie powiela tego, co było i nie rozwija tego, co było. To jest zupełnie nowa jakość. Pytanie natomiast, czy naszemu Konsorcjum pomoże czy zaszkodzi zastosowanie określnika 2.0.

M. Ogrodniczuk zaproponował, aby użyć w nazwie grupy sformułowania infrastruktura korpusowa.

J. Szprot zauważył, że to nie jest kwestia nazwy i że wątpliwość podstawowa jest inna. Wszyscy prowadzimy dużo projektów, które są ciekawe, które warto rozwijać, ale bardziej obiecujące jest tworzenie nowych konfiguracji, szerszych konfiguracji. Zbieranie kilku elementów i próba tworzenia nowej jakości.

M. Ogrodniczuk zaproponował, że jest to po prostu utrzymanie tego, co zostało zebrane. To próba połączenia środowisk, które dotąd nie współpracowały. Zwrócił także uwagę na aspekt infrastrukturalny. Jeśli zapewnimy dostęp do danych językowych, to jest to infrastruktura badawcza, a nie po prostu kontynuacja projektu.

C. Mazurek stwierdził, że nie jest naszym zadaniem ocena merytoryczna, ale dla niego ważna jest niejasność z CLARIN-em, który zajmuje się właśnie tym zakresem. Byłby tak nastawiony, żeby to był styk z CLARIN-em i otwarcie się na nową jakość. Zapytał, czy przedstawiony zespół osób współpracował ze sobą przy wcześniejszym projekcie.

M. Ogrodniczuk odpowiedział, że 2/3 osób nie brał dotychczas udziału w pracach.

Dr Ksenia Gałuskińska powiedziała, że korzysta z korpusu NKJP i z jej punktu widzenia to jest infrastruktura. Dodała, iż sądzi, że problem Konsorcjum polega na tym, że nie zdefiniowała dobrze pojęcia infrastruktura badawcza. I że ten sam kłopot będzie się pojawiał przy każdym powołaniu grupy roboczej.

A. Bursche zauważył, że w Europie ta definicja istnieje.

C. Mazurek powiedział, że NKJP jest elementem infrastruktury, tylko chodzi o to, jak zostały sformułowane zadania w tej propozycji.

A. Bursche stwierdził, że one pokrywają się z CLARIN-em.

A. Pawłowski odpowiedział, że CLARIN nigdy się tym nie zajmował.

A. Bursche zripostował, że miał na myśli narzędzia.

M. Ogrodniczuk odpowiedział, że nie unikniemy tego, iż narzędzia będą się przenikać.

Prof. Ewa Dahlig-Turek powiedziała, że chciałabym poprzeć ten wniosek, gdyż dotyczy on infrastruktury, a nie badań. Fakt, że jest to kontynuacja także jej nie razi.

Prof. Maciej Słoń zauważył, że grupa robocza miała przecinać różne obszary – tekst, obraz, dźwięk, a tu pojawia się tylko tekst, nie ma charakteru przekrojowego.

M. Ogrodniczuk odpowiedział, że członkowie grupy zakładają, że w pewnym momencie pojawią się dane multimedialne.

M. Maziarz stwierdził, że korpus jest przedmiotem badań socjologów, historyków, i że jest to na pewno infrastruktura. Skorzystają z tego wszyscy humaniści, więc czemu nie finansować tego z DARIAH-PL?

J. Szprot zauważył, że przecina się tu kilka wątków. Nikt nie kwestionuje przydatności korpusu NKJP. Pytanie, czy to jest dobry przykład grupy roboczej w DARIAH-PL. Nie wszystko, co się przydaje, nadaje się na GR w DARIAH. Na marginesie dodał, że zgłaszanie wniosków do MNiSW o finansowanie musi być przedmiotem polityki długoterminowej Konsorcjum. Na dziś jest nam znane stanowisko MNiSW w tej sprawie.

A.Bursche zapytał sprawozdawcę o powiązanie zadań grupy z projektami międzynarodowymi.

M. Ogrodniczuk odpowiedział, że trudno określić te powiązania bardzo konkretnie. Jest to projekt głównie narodowy, większość prac jest finansowana ze środków krajowych.

E. Dahlig-Turek zauważyła, że dobrodziejstwem istnienia DARIAH jest to, że spotykają się w jego ramach różni partnerzy. Instytut Sztuki PAN ma muzykę i tekst w postaci nagrań ludowych, które są tu do wykorzystania, więc multimedia już są.

M. Ogrodniczuk podziękował. Zapytał o tryb dołączania nowych członków i zgłosił postulat, by grupa była otwarta.

A.Bursche odpowiedział, że to podlega głosowaniu Rady.

A. Pawłowski zwrócił uwagę, że bazą humanistyki jest język. Tak się składa, że jest on narodowy, bywa że tworzy się międzynarodowy, ale to rzadkość. Międzynarodowość występuje na poziomie metod. Są też odwołania do innych języków.

C. Mazurek powiedział, że korpus jest infrastrukturą i jest potrzebny. Ale korpus niemiecki jest w CLARIN-ie niemieckim, brytyjski jest w CLARIN-ie brytyjskim. Dlaczego nasz korpus nie może być w CLARIN-ie polskim? Nie będziemy mieć partnerów w DARIAH-EU, bo tam korpusy są w CLARIN-ach. Finansowanie projektów będzie miało miejsce z projektów, z DARIAH-PL może być finansowane co najwyżej działanie grupy roboczej. Jego zdaniem tę

propozycję grupy trzeba inaczej sformułować. Zaproponował powrót do dyskusji na ten temat z koordynatorem CLARIN-PL.

A.Bursche przedstawił dwa rozwiązania: albo państwo uzupełnicie ten wniosek zgodnie z tym, o czym rozmawialiśmy, albo poddamy go pod głosowanie, ale ja jestem zwolennikiem zmiany tytułu, który jak na razie ewidentnie sugeruje projekt.

K. Gałuskińska podniosła, że ciągle wraca się do tego, czym ma być grupa robocza, na jakim poziomie abstrakcji ma być. Dla niej dwie dotychczas powoływane grupy są podobne. Wszystko jest kontynuacją w nauce. Spójrzmy operatywnie, są ludzie, którzy chcą pracować. W jednej i drugiej grupie są tworzone infrastruktury, one mają być operatywne w naszym systemie finansowania. Nasza struktura grupy roboczej nie wpisuje się w nasz system finansowania nauki. To jest struktura wirtualna.

M. Maryl zapytał, czy nieco szersze ujęcie, iż ma to być grupa zajmująca się korpusami leksykograficznymi nie byłoby rozwiązaniem.

J. Szprot podniósł, że kwestia relacji DARIAH-CLARIN jest bardzo ważna. Dotychczas korpusu NKJP nie było w CLARIN-ie, ale w Europie tam właśnie się znajduje. Lepiej się nad tym zastanowić i porozumieć z CLARIN-PL. MNiSW także mówi, że relacja między tymi konsorcjami musi być jasna.

M. Ogrodniczek zapytał, z jakiego powodu zmierzamy do tego, żeby odłożyć głosowanie i skonsultować się z CLARIN-em skoro nie zrobiliśmy tego przy poprzedniej grupie.

M. Maziarz zauważył, że austriacki korpus jest tworzony jednocześnie w CLARIN i DARIAH.

K. Gałuskińska powiedziała, że jednostki, które są w CLARIN-ie, są też w DARIAH.

P. Targowski podniósł, że jest sprzeczność między celami, jakie stawia Regulamin i Umowa w odniesieniu do grupy roboczej a zadaniami, które są we wniosku proponowanej grupy. Zaproponował zmianę sformułowań i nazwy.

M. Ogrodniczek zaproponował, by nazwa brzmiała: *Korpusy językowe i narzędzia dla...* W jakimś sensie jest to kontynuacja, to zawsze tak będzie. Ale nie jest to kontynuacja w formie projektu, ale infrastruktury do badań.

A.Bursche poprosił o zobowiązanie, że lider grupy uzupełni wniosek o wszystkie punkty, które zostały poruszone.

Dr hab. Maciej Eder zaproponował, by usunąć sformułowanie „dla polszczyzny”? To umiędzynarodowi.

M. Ogrodniczuk zaproponował.

C. Mazurek zauważył, że nie było konkluzji Przewodniczącego. On wnosi najpierw o uzupełnienie, doprecyzowanie, a potem głosowanie.

J. Szprot stwierdził, że dyskusja wskazuje, że jest sporo punktów spornych, brakuje jasności, żeby wyrobić sobie zdanie.

M. Ogrodniczuk zapytał, czy grupa robocza ma zarysować wyraźną granicę.

K. Gałuskina odpowiedział, że nie sposób takiej granicy wyznaczyć.

A. Pawłowski zauważył, że poprzednia grupa przeszła gładko, a zarzuty byłyby podobne, gdyby się pojawiły.

P. Targowski zapytał wnioskodawcę, czy satysfakcjonuje go takie sformułowanie celu: „Poszerzenie formuły i rozwój infrastruktury korpusowej dla języka polskiego”.

C. Mazurek zasugerował, że cele grupy powinny być skierowane na integrację na przykład. Celem działania grupy jest skoordynowanie partnerów i uzyskanie finansowania na działalność grupy poprzez projekty, które powstaną.

A. Bursche zauważył, że powyższa dyskusja miała głęboki sens, gdyż zbliżała nas do tego, jaki kształt mają przyjmować grupy robocze w Konsorcjum. Następnie Przewodniczący zarządził głosowanie, czy przekładamy głosowanie na następną Radę. W głosowaniu tajnym udział wzięli wszyscy obecni uprawnieni do głosowania (18 osób). Za przełożeniem głosowania było 9 osób, przeciw – 8, jedna osoba wstrzymała się od głosu. Głosowanie zostało przełożone na następne posiedzenie.

A. Bursche poprosił M. Ogrodniczuka o przedstawienie propozycji drugiej grupy: *Metody i narzędzia lingwistycznej analizy tekstu*.

M. Ogrodniczuk przedstawił pokrótce cele grupy zawarte we wniosku o jej powołanie.

A. Bursche zapytał, w jaki sposób przedstawiona grupa pokrywa się z powołaną dziś grupą filologiczną.

M. Ogrodniczuk odpowiedział, że w jakimś stopniu się zazębiają. Dodał, że być może niedobrze się stało, że zaczęliśmy głosować bez przegadania, co w tych grupach jest.

A. Bursche powiedział, że samo zazębianie się jest w porządku. Tu w tytule wyraźnie widać, że chodzi o zespół narzędzi. Jedyna wątpliwość to znowu kwestia powiązania z CLARIN-em. Otworzył dyskusję.

M. Maryl powiedział, że jego zdaniem współpraca pomiędzy obu grupami jest absolutnie możliwa. Cele w zakresie wykorzystania narzędzi mogą być odrębne, ale same narzędzia są zbliżone. Trzeba by rozstrzygnąć, jak ta współpraca wyglądałaby na arenie międzynarodowej.

A. Bursche zapytał, co się stanie jeśli liderzy obu grup będą występować o te same środki. Kogo wówczas ma poprzeć DARIAH-PL.

Dr Jan Rybicki zauważył, że dopóki będzie w Polsce sztywny podział na językoznawców i literaturoznawców, to może dobrze, że będziemy grać na dwa fronty. Mury między dyscyplinami w Polsce są bardzo anachronicznie utrzymywane. Być może jednym z zadań Konsorcjum jest robienie dziur w tym murze.

M. Maryl powiedział, że relacje między tymi grupami wyjdą w praniu.

J. Szprot zwrócił uwagę, że relacje między tymi grupami są kluczowe. To nie może być gdybanie. Nasza infrastruktura musi być spójna. To nasze ważne zadanie.

C. Mazurek zauważył, że praktyczny problem będziemy mieli wtedy, gdy pojedziemy na General Assembly i będziemy musieli wytłumaczyć na czym polegają różnice w infrastrukturze.

Wywiązała się dyskusja, gdzie i kiedy odbędzie się kolejne posiedzenie Rady. Postanowiono, iż będzie to 15 stycznia 2016 w Poznaniu (PCSS).

Przewodniczący zarządził 10-minutową przerwę.

Po przerwie odbyło się głosowanie. W głosowaniu tajnym udział wzięli wszyscy uprawnieni do głosowania, tj. 18 osób. 10 głosów było za powołaniem grupy, 5 - przeciw, 3 osoby wstrzymały się od głosu. Rada powołała grupę roboczą *Metody i narzędzia lingwistycznej analizy tekstu*.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku posiedzenia, poświęconego przyjmowaniu nowych członków do Konsorcjum. Powiedział, że Uniwersytet Warszawski skonsultuje się ze swoim radcą prawną i przedstawi propozycję, jak usprawnić procedurę w tym zakresie.

M. Słoń zaproponował, żeby wstrzymać się ze zmianami do czasu, aż zaczną pracować grupy robocze.

K. Gałuskińska zapytała, czy aktualnie istniejąca procedura nie jest wystarczająca, żeby zablokować potencjalne kandydaty.

J. Szprot odpowiedział, że nie chodzi o to, żeby blokować, tylko żeby selekcjonować.

K. Gałuskińska zapytała, w jakim celu to robić, skoro Konsorcjum na razie nie działa.

A. Bursche zaproponował, żeby konsorcjanci zastanowili się nad propozycją UW, którą przedstawi w porozumieniu z działem prawnym. Następnie poprosił o zabranie głosu prof. A. Radomskiego w sprawie konferencji DARIAH-PL 2015.

A. Radomski powiedział, iż został powołany komitet organizacyjny, wykonano dwukrotnie akcję mailingową z zaproszeniami (przed wakacjami i na początku września). Otrzymano 39 zgłoszeń. (limit jest 40). Obrady odbędą się w kilku sekcjach. Zgłoszenia, które napłynęły spełniają podstawowe kryteria. W drugim dniu konferencji przewidziane są warsztaty, propozycja 13, trzeba dokonać selekcji. Propozycja organizatorów jest taka, żeby wszyscy uczestnicy warsztatów głosowali, warsztaty z największą ilością głosów przejdą. Przykładowe tematy warsztatów: druki 3d, skanery 3d, tworzenie cyfrowych opowieści, montaż filmów historycznych, nowoczesne metody edukacji humanistycznej.

A. Bursche zapytał, czy Rada nie powinna się przyjrzeć tym 39 zgłoszeniom.

M. Słoń stwierdził, iż wydaje mu się dziwne, że wszystkie zgłoszenia spełniają kryteria. Opowiedział się za selekcją.

M. Maryl także opowiedział się za merytorycznym sprawdzeniem nadesłanych zgłoszeń. Dodał, że wie, iż jedna osoba z IBL otrzymała już potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia.

A. Bursche zaproponował, aby wyjaśnić do poniedziałku, czy referaty zostały już przyjęte, czy nie, po czym zarządził głosowanie nad objęciem konferencji patronatem przez DARIAH-PL. W głosowaniu tajnym udział wzięły wszystkie uprawnione osoby. Na tak głosowało 13 osób, na nie – 4, wstrzymała się od głosu jedna osoba. Przegłoszono wniosek o objęciu patronatem konferencji DARIAH-PL 2016, organizowanej 26 i 27 listopada br. przez UMCS..

Przewodniczący zapytał, czy są wolne wnioski.

M. Maryl przedstawił propozycję zorganizowania warsztatów przez IBL, które chciałby, aby były objęte patronatem DARIAH-PL.

Dominik Purchała stwierdził, że nie widzi powodu, żeby była tu podejmowana uchwała. Zapropionowany warsztat ma bardzo wysoki poziom merytoryczny, spełnia wszystko to, czym chcemy się zajmować jako DARIAH-PL. To warsztat, który buduje nam markę.

K. Gałuska powiedziała, że nie jest dla niej jasne, z jakiego powodu objęcie tego warsztatu patronatem DARIAH-PL ma być takie proste, a przy konferencji lubelskiej nie było.

Mgr Ewa Wróblewska-Trochimiuk także zauważyła, że chodzi tu o styl.

J. Szprot zaproponował, żeby zagłosować.

M. Maryl powiedział, że w tej sytuacji zgłasza powyższe wydarzenie jako lider grupy roboczej i zapraszam na nie konsorcjantów.

J. Rybicki zaprosił w imieniu UP i UJ do składania zgłoszeń na Digital Humanities 2016, są jeszcze dwa tygodnie.

C. Mazurek zaprosił na Światowy Kongres Historyków w Poznaniu w 2020 roku.

D. Purchała zaprezentował stronę internetową Konsorcjum.

Przewodniczący podziękował wszystkim za udział w obradach i zamknął posiedzenie.